

Poštovani vijećnici Gradskog vijeća Grada Siska, poštovani saborski zastupnici, poštovani gosti, dragi prijatelji,

sretan vam dana Grada Siska, dan kada slavimo sva postignuća i sav trud Siščanki i Siščana u proteklih godinu dana!

Sisak je grad čija povijest seže u vrijeme prije nulte godine naše ere i kroz dugu i bogatu povijest doživio je mnoge uspone i padove, ali prije svega blistave pobjede. Teško je ili gotovo nemoguće svake godine nadmašiti i unaprijediti postignuća iz te bogate prošlosti, no mi kao građani Siska, udruženi i vezani istim ciljem, a to je bolji život za sve nas, moramo ustrajati i moramo dati sve od sebe iz godine u godinu. Svake godine ističemo najizvrsnije među nama i njihova postignuća te im dodjeljujemo nagradu Grada, no osim dobitnika nagrade, Sisak čine tisuće i tisuće drugih sugrađana koji svoj doprinos razvoju grada daju svakodnevno kroz male stvari, odlaskom na posao ili u školu, pomažući jedni drugima ili jednostavno baveći se sportom i kulturom, koja ih svakodnevno obogaćuje. Teško je jednom godišnje izdvojiti zaslužne i time zaboraviti ili zanemariti sve ostale, koji su u Sisak ugradili dio sebe, dio onoga što nas sve čini ponosnim što živimo u najboljem gradu na svijetu, Sisku!

Ono što dobitnike nagrada grada Siska i većinu Siščana povezuje je ljubav prema našem gradu. Ljubav je to koju različito iskazujemo. Neki sakupljanjem razglednica s motivom Siska, neki izdavanjem knjiga u kojima je Sisak glavni junak, neki boreći se iz Siska za pravednije društvo i zdravstveni sustav, neki pjevajući Sisku, a neki oslikavajući motive Siska ili uljepšavajući naš grad u karikaturi ili po njegovim fasadama. Vjerujem i nadam se da ista ljubav veže i sve nas, ovdje prisutne Siščane i goste Siska, veže u jednu neraskidivu nit koja nas spaja u zajedničkom naporu da činimo dobro. Da činimo dobro jedni drugima i našem voljenom gradu, kao i našoj domovini, Hrvatskoj!

No, dok slavimo svoj dan i slavimo svoja postignuća duboko u sebi svjesni smo da među nama djeluju i žive i oni koji našem gradu ne žele dobro. Ne žele da napredujemo i rastemo, ne žele da uspijemo u svojim zamislima i planovima. Takvi se nekada nalaze u Budimpešti, ali takvi se nalaze i puno bliže u Hrvatskoj, čak i među nama jer umjesto savjesti, slušaju naredbe izvana. Takve isključivo zanima samo ako napreduju oni sami i njihov džep i protiv takvih se moramo svi zajedno boriti. Živimo u svijetu u kojem nisu svi dobronamjerni i u kojem se o ljudskim sudbinama odlučuje kao da su to figure na šahovskoj ploči...žrtvuje se pijun radi osobne koristi i komoditeta. No, iza takve žrtve se kriju ljudske sudbine, kriju ljudski životi.

Siščani su kroz svoju bogatu povijest naučili da se za vlastita prava treba boriti. Boriti na način da je i vlastiti život podređen cilju koji je viši od svih nas.

Siščani su prvi otišli u šumu 1941., Siščani su prvi, slabo naoružani, krenuli u osvajanje kasarne neprijateljske vojske 1991. godine. Krenuli smo jer smo znali da život ima smisla samo ako je slobodan. Nama Siščanima nikada nitko nije trebao govoriti koja je prava strana, uvijek smo birali ispravno... i uvijek ćemo biti na strani pravde i poštenja, jer jednostavno ne znamo drugačije.

Biti Siščanin danas je privilegija i odgovornost. Privilegija je živjeti u uređenom gradu s uređenim vrtićima, sportskim dvoranama, bazenima, ledenom dvoranom, kazalištima, knjižnicama, galerijama, javnim parkovima i javnim prostorom, no istovremeno je i obaveza! Biti Siščaninom danas podrazumijeva i obavezu da se dostignuta razina životnog standarda i održi i sačuva, a to zahtijeva ulaganja i odricanja. U usporedbi s većinom hrvatskih gradova i naselja moramo biti svjesni da imamo puno, no to ne znači da ćemo zauvijek imati više od drugih. To zahtijeva našu upornost i našu marljivost jer ništa ne pada s neba. Za sve se treba boriti i izboriti.

Sisak su izgradili radnici i njihov rad i budućnost Siska može nam osigurati samo naporan rad i radnički mentalitet. Svaki drugi koncept razvoja može biti samo nadogradnja na proizvode i usluge koje stvaramo u Sisku. Oslanjanje na pomoć države i traženje milostinje iz Zagreba nikada nije, niti će, dati rezultate kakve možemo stvoriti mi sami. Ne postoji takva dobrohotna državna vlast koja će nam dati ono što zaslužujemo već svaku vlast treba natjerati da nam vrati ono što smo mi stvorili. Danas smo svjedoci da se Županija zadužila da izgradi ono za što smo sredstva već bili osigurali, pa su nam to uzeli da bi nam vratili milostinju. Ne treba zbog toga zdvajati...treba, kao i uvijek osloniti se na vlastite snage i završiti središnji paviljon, najvažniji infrastrukturni projekt za grad Sisak i sve njegove stanovnike. Bila bi prava tragedija da ostanemo bez toga, kao što bi bila tragedija da se vojarna u Lađarskoj ne stavi u funkciju bez obzira tko će ju završiti. Ja sigurno neću prozivati nikoga jer želi raditi i graditi u Sisku, kao što to neki rade meni. Ja ću uvijek reći da je dobro raditi i graditi, jednako kao što ću prozvati odgovorne jer nisu u stanju završiti Strukovnu školu. Sisak će uvijek biti na strani rada i stvaranja novih vrijednosti.

Siščani su jasno i nedvosmisleno rekli da žele grad u kojima je svima, a ne samo njima, bolje! Takav grad ćemo graditi i za takav grad ćemo i ubuduće raditi! Da nam svima bude bolje... Sretan nam dan našega voljenog grada Siska!!!!